

Радой Ралин

Мечти и посоки

Менажерията се раздига: прибират платнищата, прехвърлят клетките-вагони върху релси и дългата композиция скоро ще потегли...

– Най-последно – вълнува се сърцето на лъва – ще се махнем от този проклет климат! Тук повече не може да се живее. Веднъж да стигнем на юг!

– Най-последно!... – носталгично въздиша бялата мечка... – Ще се махнем от този противен климат! Тук повече не може да се живее! Веднъж само да стигнем на север!

Менажерията спира в съседния град за ден-два и пак тръгва. После в следващия съседен и в последващия, и все така, и все така.

– Ужасно бавно! Най-важното е, че пътувам: посока юг! – вълнувал се лъвът. – Ужасно бавно! Но важното е, че пътуваме посока север! – вълнува се мечката.

А менажерията си пътува курс изток-запад и обратно.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5942>]